

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2552 (75-80)

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, โอภาส สุขหวาน, วีระศักดิ์ บุญอินทร์

สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ และทดสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์

ผู้วิจัยได้ทำการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ โดยกำหนดเนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรม 4 หน่วย ได้แก่ 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับปูนปลาสเตอร์ 2) การทำแม่พิมพ์ 3) เทคนิคการผลิต 4) หลักการตลาด การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษา ความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือบุคคลทั่วไปที่สนใจฝึกอบรมอาชีพอิสระ จำนวน 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน แบบทดสอบ แบบทดสอบระหว่างเรียน และแบบทดสอบหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม

ผลการวิจัยพบว่าหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 85.30/81.78 โดยค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 85.30 ซึ่งแบ่งเป็นการทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติขณะฝึกอบรมในแต่ละหน่วยดังนี้ ในหน่วยที่ 1 ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.67 ในหน่วยที่ 2 ได้ประสิทธิภาพทางทฤษฎีเท่ากับ 86.67 และทางปฏิบัติเท่ากับ 85.83 ในหน่วยที่ 3 ได้ค่าประสิทธิภาพทางทฤษฎีเท่ากับ 84.00 และทางปฏิบัติเท่ากับ 85.00 ในหน่วยที่ 4 ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 85.33 ภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมได้ค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.78 และการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรหลังการฝึกอบรมพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31) สรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ฝึกอบรมบุคคลทั่วไปที่สนใจฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ ให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ตีงขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระ, ผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, โอบาส สุขหวาน, วีระศักดิ์ บุญอินทร์
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2552 (75-80)

Abstract

The purpose of this research was to develop self employment curriculum on gypsum plaster product and to test the efficiency of a self employment curriculum on gypsum plaster product

The researcher developed a self employment curriculum on gypsum plaster product by determining the subjects curriculum 4 item for training : 1) General Knowledge on gypsum plaster 2) How to make various kind of mold 3) Production technique 4) Principle of marketing. The research was for study knowledge understanding and skill about gypsum plaster product. The sample of research were 15 person who interested in training curriculum. The research instrument were ability test and achievement test after finish the training.

The result reveals that efficiency of training self employment curriculum on gypsum plaster product limit were 85.30/81.78 which the efficiency during the training or E1 was 85.30 which computed from the achievement test after finish each unit. The efficiency of each unit were 87.67 in the unit 1, 86.67 in unit 2, 84.00 in unit 3, 85.33 in unit 4. The practice efficiency were 85.53 in unit 2, 85.00 in unit 3. The effectiveness after finish the training or E2 was 81.78 . The curriculum "s opinion after finish the training found that the sample had satisfied with high level(mean = 4.31) . The curriculum which developed by the researcher have higher efficiency and be used for training the employee or the others for higher knowledge and understanding.

Keyword: develop self employment curriculum, gypsum plaster product and.

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันปัญหาผู้ว่างงานอันเนื่องมาจากผลกระทบทางเศรษฐกิจ พบว่ามีความรุนแรงมากขึ้น จากการศึกษาวิจัยพบว่าในอนาคตอันใกล้อาจมีผู้ตกงานถึงกว่า 3 ล้านคน ประกอบด้วยคน 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ กลุ่มคนที่มีงานทำอยู่เต็มแล้วถูกปลดออกและกลุ่มผู้ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาใหม่แต่หางานทำไม่ได้ โดยเฉพาะบัณฑิตจบใหม่ปีนี้เมื่ออัตราการว่างงานสูงมาก ปัญหาการว่างงานมีความสำคัญอย่างยิ่งถ้ารัฐบาลไม่เตรียมการให้ได้อาจนำไปสู่สถานการณ์ที่เลวร้ายได้ แต่ขณะนี้รัฐบาลยังไม่มีการแก้ปัญหาว่าควรทำอย่างไร ถ้าไม่มีมาตรการและวิธีการแก้ปัญหาการว่างงานที่เหมาะสม ผลที่จะเกิดขึ้นตามมาก็คือ คนจะหันเข้าหายาเสพติดมากขึ้น และที่แก้ปัญหาไม่ได้ตัดสินใจฆ่าตัวตาย ซึ่งนับวันทั้งสองกรณีนี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ดังที่เป็นข่าวทางสื่อมวลชนอยู่บ่อยครั้งในขณะนี้ จากประสบการณ์ของหลายประเทศที่เคยเผชิญปัญหาการว่างงานมาแล้วคือ บัณฑิตที่ตกงานจะรวมตัวกันก่อมีอบขึ้นเรียกร้องกดดันรัฐบาลให้ช่วยเหลือและลูกกลมเป็นการประท้วงที่รุนแรงส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐบาลและของประเทศ ดังนั้นรัฐบาลไทยควรริบหา

มาตรการและแนวทางเพื่อป้องกันปัญหาตั้งแต่บัดนี้ ทางออกที่น่าจะดีที่สุด คือ การส่งเสริมให้ผู้ว่างงานได้ประกอบอาชีพอิสระ และเป็นที่น่ายินดีที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (สยช.) ได้มอบหมายให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมานจิตร คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะ ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการประกอบอาชีพอิสระของเยาวชน ซึ่งเห็นว่ารายงานการวิจัยเป็นจังหวัดที่สอดคล้องกับสภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถนำไปพิจารณาเป็นแนวทางแก้ปัญหการว่างงานได้ ถ้าสามารถส่งเสริมให้มีผู้ประกอบการอาชีพอิสระอย่างน้อยปีละ 1-2 แสนคน ก็น่าจะช่วยแก้ปัญหาคนว่างงานได้มาก คนตกงานที่ยังไม่เห็นอนาคตก็จะเริ่มมองเห็นหนทางที่จะช่วยตนเองได้ (วารสารแรงงานสัมพันธ์.2550: 28)

ขณะนี้หน่วยงานทางการศึกษาหลายแห่ง ได้จัดโครงการและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนประกอบอาชีพอิสระอยู่แล้ว ทั้งหลักสูตรระยะยาว เช่น กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมอาชีวศึกษา กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรุงเทพมหานคร ฯลฯ แต่หน่วยงานเหล่านี้มี

บทบาทเพียงการให้ความรู้ยังขาดระบบการติดตามและให้ความช่วยเหลือผู้สำเร็จการศึกษาที่สมบูรณ์ครบวงจร การสร้างผู้ประกอบการอาชีพอิสระเป็นทางออกที่ดีที่สุด สำหรับการแก้ปัญหาการว่างงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว สำหรับมาตรการในการส่งเสริมผู้ประกอบการเอกชนกลางสามารถทำได้หลายประการ คือ ประการแรก ให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ บริการและแนะนำ ประการที่สอง จัดให้มีเงินกู้ยืมเพื่อการลงทุน โดยนำกองทุนหมุนเวียนมาให้กู้ยืมอย่างจริงจัง ประการที่สาม ให้การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโอกาสการประกอบอาชีพอิสระ ประการที่สี่ หน่วยงานที่ให้บริการการศึกษาอบรม จัดหลักสูตรอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและความถนัดของผู้เรียน และปลูกฝังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประกอบอาชีพอิสระ และได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ประการที่ห้า ส่งเสริมให้มีการประกอบอาชีพอิสระครอบครัว ทั้งการเกษตร อาชีพบริการ และอุตสาหกรรมขนาดเล็ก (รุ่งแก้วแดง, 2550: ออนไลน์)

การประกอบอาชีพอิสระมีความสำคัญมากเพราะเนื่องจากจะเป็นการลดปัญหาการว่างงานแล้วยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศและส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระให้ได้ผลดีต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่ายทั้งฝ่ายสถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาทุกระดับ (นิคม จันทรวิฑูร, 2543: 23) ขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่ทำท่าจะไปไม่รอดหลายแขนง ตามสภาวะเศรษฐกิจที่เลวร้ายแต่ธุรกิจเสริมที่ทุกคนสามารถทำได้และไม่ต้องลงทุนสูงทำได้ทั้งเป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริมกลับได้รับความนิยมอย่างมากในต่างประเทศ รัชชี่ไม่อื่นเนื่องจากฝีมือการทำของคนไทยดีและราคาถูกเหมือนอย่างเช่น ธุรกิจปูนปลาสเตอร์ปั้นรูปติดแม่เหล็กสำหรับจุดเด่นของสินค้าประเภทนี้คือรูปแบบสวยงามแปลกตา (วันเฉลิม จันทรากุล, 2542: 69) การส่งเสริมอาชีพอิสระจะเห็นได้ว่าการประกอบอาชีพอิสระเป็นแนวทางหนึ่งที่มีความสำคัญ ที่ควรส่งเสริมให้ผู้สนใจเกิดแนวคิดคำนึงและตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพอิสระ

การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่มุ่งพัฒนาบุคคลในองค์กร เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้นทั้งใน

ด้านความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ และความคิดสร้างสรรค์ต่าง ๆ ส่วนผลของการฝึกอบรมจะได้อะไรหรือน้อยเพียงใด ต้องอาศัยการทดสอบการติดตามผล (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ, 2527: 89 อ้างมาจาก มาโนช โกมลวนิช, 2541: 51) โดยทั่วไปแล้ว แรงงานด้านอาชีพจะด้อยในการศึกษาและทรัพยากรทางเศรษฐกิจ การเรียนรู้ส่วนใหญ่ได้มาจากการสืบทอดทางวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและความเชื่อการฝึกอบรมจึงเป็นสิ่งที่สามารถช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และทัศนคติ ให้กับกำลังงานด้านอาชีพได้อย่างเหมาะสมในการทำงานซึ่งจะเป็นทางในการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพต่อไป (พินิตา วีระชาติ, 2543: 1)

ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การฝึกอบรมอาชีพอิสระ การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์มีความสำคัญทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้และความสามารถสร้างงาน เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระ ซึ่งจะลดปัญหาการว่างงานและทำให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ได้รับการฝึกอบรมในหลักสูตรอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ แล้วจะมีความรู้ ความเข้าใจ และทักษะในการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ สามารถใช้เป็นแนวทางในการประกอบอาชีพเสริมหรืออาชีพอิสระของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรม และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ให้มีความหลากหลายทั้งยังเพิ่มช่องทางการขายให้มากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก เป็นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการปฏิบัติการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก

1. หลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก มีรูปแบบและเอกสารที่ใช้ในการฝึกอบรมในเรื่องการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก โดยมีเนื้อหา

- 1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพลาสติก
- 1.2 การทำแม่พิมพ์
- 1.3 เทคนิคการผลิต
- 1.4 หลักการตลาด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรในการวิจัย เป็นบุคคลที่ทั่วไปที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก ซึ่งอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เป็นบุคคลทั่วไปที่สนใจเข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก จากการเปิดรับสมัครที่โรงเรียนวัดดอนเมือง (ทหารอากาศอุทิศ) สำนักงานเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระจากการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก

สมมติฐานการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80

สรุปผลการวิจัย

1. จากการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ส่วนที่ 2 ความรู้พื้นฐานเรื่องการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติกของผู้เข้ารับการฝึกอบรมผลสรุปจากแบบสอบถามมีดังนี้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็น

เพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุอยู่ระหว่าง 31-40 ปีมากที่สุด ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเคยประกอบอาชีพอิสระมาแล้วร้อยละ 40 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษา และอาชีพของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมากที่สุดคืออาชีพแม่บ้าน ส่วนระดับความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้พื้นฐานเรื่องการทำแม่พิมพ์ อยู่ในระดับน้อยที่สุด เทคนิคการผลิต และหลักการตลาดเบื้องต้น อยู่ในระดับน้อย และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพลาสติก อยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม สามารถสรุปผลดังนี้ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมควรมีความรู้เรื่องการทำแม่พิมพ์มากที่สุด และมีควรมีความรู้เรื่องเทคนิคการผลิต หลักการตลาดเบื้องต้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับพลาสติก ตามลำดับ นำผลสรุปจากระดับความรู้พื้นฐานเรื่องการทำผลิตภัณฑ์จากพลาสติก มาเป็นแนวทางในการกำหนดหัวข้อ เนื้อหา หลักสูตร สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรกับพฤติกรรม โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้เนื้อหาหลักสูตรลำดับความสำคัญ เวลา และจำนวนข้อสอบ เนื้อหาสาระของหลักสูตรแบ่งออกเป็น 4 หน่วย ดังนี้คือ หน่วยที่ 1 ความเป็นมาของพลาสติก ข้อสอบจำนวน 5 ข้อ หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์ ข้อสอบจำนวน 11 ข้อ หน่วยที่ 3 เทคนิคการผลิต ข้อสอบจำนวน 10 ข้อ หน่วยที่ 4 หลักการตลาดเบื้องต้น ข้อสอบจำนวน 4 ข้อ รวมทั้งฉบับ 30 ข้อ

2. การหาประสิทธิภาพของหลักสูตร มีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน พบว่ามีดัชนีค่าความสอดคล้องทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา

2.2 ผลการวิเคราะห์แบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.2-0.8 แสดงว่าแบบทดสอบมีค่าความยากง่ายอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.2-0.8 แสดงว่าแบบทดสอบนี้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้

2.3 ผลการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 แสดงว่า

แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นสอดคล้องภายในถือว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้ได้

2.4 ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์มี ประสิทธิภาพ 85.30/81.76 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดได้

2.5 การศึกษาความพึงพอใจเกี่ยวกับหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ สำหรับบุคคลทั่วไปที่สนใจการประกอบอาชีพอิสระด้วยการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ ให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 มีการทดสอบความรู้ในระหว่างการฝึกอบรม และภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม ผลการวิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ มีการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ และผลการประเมินมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้น จากการสำรวจความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการวิเคราะห์หลักสูตร การจัดลำดับเนื้อหาสำหรับการอบรมแบ่งเป็น 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 ความเป็นมาของปูนปลาสเตอร์ หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์ หน่วยที่ 3 เทคนิคการผลิต หน่วยที่ 4 หลักการตลาด นำไปทดลองกับกลุ่มทดลองจำนวน 10 คน มีความเหมาะสมทั้งในด้านเนื้อหาของหลักสูตร กิจกรรมที่จัดขึ้น แบบทดสอบระยะเวลาในการฝึกอบรม นอกจากนี้ได้ทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทำให้หลักสูตรฝึกอบรมมีคุณภาพ และความเชื่อมั่นอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จึงสามารถถือได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ นี้ใช้ได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของไทเลอร์ (Tyler, 1950) ที่กล่าวเกี่ยวกับ

หลักเกณฑ์และเหตุผลในการจัดหลักสูตรการสอน โดยเน้นที่การตอบคำถามพื้นฐาน 4 ประการ ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายการศึกษาที่ควรแจ่มแจ้ง 2) มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่ควรจัดขึ้น เพื่อช่วยให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 3) การจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไรจึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ และ 4) จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินใจได้ว่าบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba, 1962) ที่กำหนดไว้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรต้องเริ่มจากการศึกษาความต้องการของสังคมหรือผู้เรียน แล้วนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการ จากนั้นทำการคัดเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด นำเนื้อหาที่เลือกไว้มาทำการจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย พร้อมทั้งกำหนดประสบการณ์เรียนรู้ และวิธีการประเมินผลหลักสูตร ดังนั้นขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ จึงเป็นไปตามทฤษฎีของไทเลอร์และทาบ

2. หลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ ได้มีการจัดลำดับเนื้อหา ความสำคัญของบทเรียน เนื้อหาในแต่ละหน่วยมีความชัดเจน อ่านแล้วทำความเข้าใจได้ง่าย และแบบทดสอบระหว่างการฝึกอบรมมีความเชื่อมั่นสูง ทำให้ประสิทธิภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมมีประสิทธิภาพที่สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด โดยคะแนนทดสอบความรู้ ความเข้าใจระหว่างการฝึกอบรมในแต่ละหน่วยทั้ง 4 หน่วย ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 75.06 จากคะแนนเต็ม 88 ได้ค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 85.30 และคะแนนทดสอบความรู้ความเข้าใจภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรมได้คะแนนเฉลี่ย 24.53 จากคะแนนเต็ม 30 ได้ค่าประสิทธิภาพ(E2) เท่ากับ 81.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 แสดงว่าหลักสูตรการฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระเรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ ทั้งนี้ E1 มากกว่า E2 เพราะระหว่างการฝึกอบรมหลังจากจบเนื้อหาในแต่ละหน่วย ผู้ฝึกอบรมได้ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, โอภาส สุขหวาน, วีระศักดิ์ บุญอินทร์
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2552 (75-80)

ความรู้ ความเข้าใจทันทีที่หลังจบเนื้อหาจึงทำให้ประสบความสำเร็จและเกิดประสิทธิภาพในการทำแบบทดสอบสูง ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพร วาสะสิริ (2548: 109-110) แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรเสริมเพื่อการฝึกอบรมการประกอบธุรกิจ โดยการสำรวจความจำเป็นและความต้องการ ด้านความรู้ เพื่อกำหนดเนื้อหา หลังจากการทดลองใช้หลักสูตรพบว่าสามารถพัฒนาผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้มีความรู้และส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงความรู้ในการประกอบธุรกิจที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หลักสูตรฝึกอบรมนี้พัฒนาขึ้นจากความรู้พื้นฐานของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น หากมีการฝึกอบรมกับกลุ่มอื่น ๆ ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของกลุ่มนั้น ๆ

2. หลักสูตรการฝึกอบรมนี้สามารถนำไปใช้อบรมกับผู้สนใจประกอบอาชีพอิสระ ในกลุ่มพื้นที่เขตอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. หลักสูตรการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนั้น ระยะเวลา ยังไม่เพียงพอในการฝึกอบรม ถ้าระยะเวลาในการฝึกอบรมมากขึ้น การฝึกทักษะปฏิบัติ น่าจะทำให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานได้คล่องขึ้น ประสิทธิภาพของหลักสูตรก็จะสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มเติมเนื้อหาเกี่ยวกับการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์อื่น ๆ เช่น การทำอมลิน การตัดแปลงผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ให้ใช้คู่กับผลิตภัณฑ์อื่น เช่น เซรามิค

2. ควรเพิ่มหลักการตลาด เรื่องการทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์ประเภทตัวที่ทำการลงสีแล้วพร้อมจำหน่าย

3. ควรมีการศึกษาผลของหลักสูตรจากกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ ที่เข้ารับการฝึกอบรม เพื่อหาข้อบกพร่องนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- [1.] ชีโนรส ลออวรรณ. (2549). การพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มผู้ผลิตสินค้าชุมชนประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์จังหวัดชุมพร. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม.(อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- [2.] นิคม จันทวิฑูร. (2530). เยาวชนกับการศึกษา. เพื่อให้มีงานทำ “แรงงานสัมพันธ์” 29(1): 8; มกราคม - กุมภาพันธ์.
- [3.] พนิจดา วีระชาติ. (2543). การฝึกอบรมกับการพัฒนาอาชีพ. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์
- [4.] มาโนช โกมลวนิช. (2541). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ความต้องการเพิ่มความสามารถทางวิชาการของครูผู้สอนวิชาการงานและอาชีพ รายวิชา ง 013 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. (อุตสาหกรรมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- [5.] Taba, Hilda. (1962) *Curriculum development: Theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace & World.